

og som jo ogsaa tager Sigte paa den Ud-
lodning, der finder Sted af Aktieselskaber,
i Virkeligheden er ret betegnende for den
Tid, vi lever i. Thi det er saa ofte, at de,
der sidder ved Magten, ikke vil tage Lære af
eller tage Hensyn til, hvad der kommer fra
anden Side og fra Modstandernes Side.
Her foreligger nu et Forslag, hvor det netop
er fra Modstanderne af Regeringen, der er
fremsat Ønske om en saadan Skat og Anke
over, at Formueforøgelsen ikke kunde be-
skattes, og jeg gaar ud fra, at det ikke var,
fordi det var en bestemt Person eller be-
stemte Personer, det gjaldt, men at det
var, fordi man havde den Rettærdigheds-
følelse i sig, at man mente, her fandt noget
arigtigt Sted, hvad der virkelig ogsaa
gjorde, og at det maatte man se at komme
til Livs nu ved Loven. Jeg hørte nok, at
det ærede Medlem, der talte før mig, mente,
at det ogsaa efter Bestemmelserne i den Lov,
der er gældende, var muligt at ramme en
saadan Forøgelse af Formuen; men jeg
tvivler paa, at det kan lade sig gøre, jeg
tvivler paa, at Højesteret vilde give Rege-
ringen Medhold, for saa vidt den tvang det
igennem. Det, man særlig har anket over,
er, at Loven vil komme til at ramme
uretfærdigt. Jeg har læst indsendte Ar-
tikler, der har staaet i forskellige Blade,
og jeg kan ogsaa godt se, at det kan vi So-
cialdemokrater udmærket godt føle, at
der kan være begaaet en Uret ogsaa imod
Folk, der sidder inde med langt mere, end
vi er vant til at regne med. Derfor er det
ganske naturligt, hvis en Mand eller Mand
og Kone eller hver for sig, virkelig kommer
til at sidde daarligere i det efter dette
Lovforslags Gennemførelse, end de tid-
ligere gjorde, at Finansministeren saa har
Dispensationsret i Henhold til Loven, og
det skulde være mærkeligt, om den ikke i
saa Tilfælde vilde blive anvendt. Dette
omhandles i Lovforslagets § 8.

Forslaget til Lov om overordentlig
Indkomstskat er i alt væsentligt det samme
som det, vi beskæftigede os med forrige
Aar, altsaa den nugældende Lov, saa det
kan jeg tiltræde.

Saa er der endelig Lovforslaget om
Smykkeskatten, som foreslaas forlænget,
hvad vi kan tiltræde, og endvidere Lovfor-
slaget om Børsskatten, som forhøjes fra
80 Øre til 1 Kr. for hver 200 Kr. af den
omsatte Værdi.

Alt i alt maa jeg sige, at de direkte
Skatter er vi Tilhængere af og kan slutte
os til, og vi skal i Udvalget arbejde for at
faa det bedst mulige ud af dem, men til

Forhøjelsen af de indirekte Skatter, særlig
for Tobak og Øl, kan vi ikke slutte os.

Ivar Berendsen: I de sidste 4 Aar er
de to ærede foregaaende Talere og jeg saa
tidt staaet op paa Rigsdagen efter hinanden
og har paa vore Grubers Vegne forklaret,
ud fra hvilke principielle Udgangspunkter
disse Grupper betragter den ekstraordinære
økonomiske og finansielle Lovgivning, at
jeg for mit Vedkommende mener, at vi ikke
mere i saa Henseende har noget at betro
hverken hverandre eller Tinget eller Of-
fentligheden, og hvad angaar Enkelthederne
i den omfattende Række af Skattelovfor-
slag, her foreligger, er det min Anskuelse,
ligesom det var det ærede Medlem fra
Æbeltofts (N. Neergaard), at saadanne En-
keltheder bedst behandles først i det Ud-
valg, som ganske sikkert vil blive nedsat.
Hvad jeg altsaa ved de ikke mange Ord,
jeg skal sige her i Dag, tænker mig at ville
gøre, bliver i det væsentlige kun en Afgræns-
ning mellem de direkte Skattebyrder, for
hvilke jeg særlig er Partiets Ordfører i Dag,
til den ene Side overfor de indirekte Skatter
og til den anden Side overfor Statslaanene;
og naar det Terræn, Udvalgsbehandlingen
i den Henseende vil komme til at gennem-
vandre, saaledes er afgrænset, vil jeg saa at
sige afmærke Terrænet med nogle Retnings-
linier omtrent paa den Maade, hvorpaa man
i et Projekt, som man ikke har fastsat i En-
keltheder endnu, afsætter Gaderetninger i
Planen. Men for disse mine Formaal tror
jeg, det vil være formaalstjenligt at begynde
med det, man i Regelen slutter med, nemlig
en almindelig Omtale af Undtagelsestil-
fældene.

Det er nemlig saadan, at den For-
haandsdebat Mand og Mand imellem og i
Pressen og med Rigsdagsmænd, som har fun-
det Sted, og ogsaa en meget betydelig Del af
det Foredrag, som det ærede Medlem fra Æbel-
toft holdt vedrørende en enkelt af Skat-
terne, i Virkeligheden har angaaet Und-
tagelsestilfældene. Selvfølgelig er det ogsaa
denne Gang gaaet saaledes, som det altid
gaar, naar der fremsættes Skattelovforslag
eller andre samfundsmæssige Lovforslag,
som gør Indgreb i Privatfortjenesten, hvad
enten det er en indvunden eller forventet
Fortjeneste, at der er dem, som paakalder den
hellige Ejendomsret og den truede person-
lige Frihed, rejser deres grundlovsmæssige
Værn som et Skjold mod Indgrebene; jeg
regner selvfølgelig ikke det, det ærede Med-
lem fra Æbeltoft sagde i Dag, med i den
Henseende. Det udmales baade, hvorledes